

Egy koncert tanulságai

Rhoda Scott: bájos fiatal lány, hosszú varázsos ujjak, remek ritmusérzék, egyszóval minden együtt a jó zenéhez

Kellemes délutánt ígért Rhoda Scott fellépése két magyar zenekar, a Benkó-együttes és a Szabados Kvintett kíséretében. Örömrünk mégsem lett teljes.

A délelőtti operaelőadás fél kettőkor ért véget. A koncertnek háromkor kellett volna kezdődnie. Ezzel szemben három órakor még teljes káosz a színpadon, mikrofonbeállítások stb. Három óra húsz, az előadás elindul. A színen a Benkó-együttes játszik, konferansz, bemutatás nincs. A Benkó-együttes harminc perc alatt bebizonyította, hogy a tradicionális muzsika területén előbbre lépett, számaik érettebbek, kidolgozottabbak lettek. A műsorból a St. Louis blues, a Dr. Jazz, a St. James inf. blues tetszett különösen. Három óra ötven. A Szabados-kvintett. Az idej San Sebastian-i győztes. Csak dicsérni lehet az ORI-t, hogy az Erkel Színházban, „a szentélyben” felléptetett két magyar együttest. A zenekar a pódiumon, konferansz most sincs. Pedig kellene. Mert a közönség Rhoda Scott-ra vál-

tott jegyet, és bár az ORI nem árult zsákmacskát, mert a plakátokon közölte, hogy itt mások is játszanak, arról azonban nem gondoskodott, hogy be is mutassa őket. Kellett volna ez az informálás, mert egy új együttest illik bemutatni. Zenéjük free-zene.

Néhány mondattal lehetett volna utalni arra, hogy mit hall a kedves közönség, s végül megnyugtatóként, hogy az egész kompozíció 18 percig tart. Ezzel elkerülhető lett volna a botrány. Az ORI ezt elmulasztotta és így részese a botránynak. Mindez nem menti azonban azoknak a magukról megfélelkezett nézőknek a magatartását, akik meg nem engedhető módon üvöltöztek és sértegették a színen játszó zenészeket. Szerencsére a közönség egy része nem így gondolkodott. Bebizonyították, hogy szeretik a jazzt, annak újabb hajtásait is meghallgatják és ők a végén bravó kiáltások közepette megtapsolták az érthetően megzavarodott, de az incidens után is hősiiesen kitartó együttest.

Az ORI megijedvén a zavarkeltőtől, hétfőn már — a „zenekar érdekében” — nem léptette fel a Szabados-kvintettet. Így ért véget két magyar együttes magyarországi bemutatkozása és a koncert első része. Szünet után egy óra húsz percig Rhoda Scott játszott. A konferanszié itt bejött. Igaz, hogy csak két mondatot mondott, de bemutatta a vendéget, amire viszont aligha volt szükség, mert a televízió jóvoltából szinte az egész ország ismeri.

Bájos, fiatal lány. Rövid szoknyában, mezítláb. Ragyogó mosoly, hosszú, varázsos ujjak. Remek ritmusérzék, egyszóval minden együtt a jó zenéhez. Orgona. S az orgonából kicsorduló zene. Tánczene, örökzöld melódiák, musical-ek, tisztán, szépen. Betanult improvizációk, vastaps. Oriási siker. Rhoda Scott valóban mindent tud, amit egy interpretáló művésznek tudnia kell. A maga műfajában kiváló egyéniség, ám nem jazz-zenész, hanem, mint többször nyilatkozta, igazi szerelme a klasszikus zene.

Fejes László